

נותנים משהו קטן ופחת-ערך לעומת מה שהיה ראוי באמת "לשלם", ו"יוצאים" בזה!

מר-דרור ומתרגמינן מירא דכיא (מגילה י)

אחד מן הרכיבים של שמן המשחה (28 אחוז) הוא "מור". וכבר הסכימו הראשונים שהוא שרף

שנוטף מעץ שנקרא myrrh. גובה העץ 160 פוס, ורובו ענפים קוצניים, אבל אין תוכו כבד...בכל שנה "נוקבין" את עצו ועושים בו "חבורות גדולות" וזב ממנו שרף, ומנחין אותו כשבועיים עד שיתייבש ומראהו כעין כדורים צהובים כגודל אגוז, ושוב "מלקטין" את הכדורים האלו, ואין ערוך לשויים! (היה זמן שאמרו עליו ששווה יותר מזהב).

אפשר ל"הקטירן" ואז מפיק ריח טוב מאד, המשמש נפש האדם, גם אפשר לעשות ממנו "שמן" וזה על ידי כתישה ובישול במים ובשמן וידוע שהמים נת"אדים" בטמפרטורה נמוכה משמן, וממילא נשאר רק השמן וריח המור שנקלט. וזה נקרא שמן-המור, [מעניין: יבא מירא דכיא, זה מרדכי שהוא ראש לכל השמים {לפי חז"ל: בשמים ראש שהוא מר-דרור (מור חשוב), ומרש"י לא נראה כן] וישא את הנמשח בשמן מור, זה אסתר המלכה]

כגון: כופר לפעמים ע"י עשירות יכולים להציל נפשות [כגון שבא לסטים ורוצה להרגו, ונותן לו ממון]. או רוצח נותן ממון כדי להציל "נפשו" מיד גואל הדם. (ואמרה שתמצא מלה זו, יש משהו token קטן שנותן, עבור ל"התפטר" מעונש גדול. ולמה באמת מועיל? האים מי שחייב \$100 יכול לשלם \$20 ויתפטר?! התשובה לזה בסיסטעם של הקב"ה בעולם הזה כן! כאן, יש קלקולטר מיוחד, איך ש"פורעין" עבור חטא. לפני שמונין העם [שעיקר תכליתו היא ליציאת מלחמה] חייב כל אחד לפרוע חובותיו-חטאיו, כי א"א לנו לנצח במלחמה אים ד' אינו הולך בקרבנו, וכדי "לנקות" עצמינו מן החטא, חייב כל אחד ליתן רק (עיין מדרש איך שמשא תמה על זה מאד!) חצי-שקל לצורך המקדש, וזה כבר הצדקה (בפת"ח תחת ה"א) שלא יהיה בהם נגף. [לפעמים נותנים כופר אחר המלחמה. כגון במלחמת מדין, ונקרב את קרבן ד'...לכפר על

נפשותינו..]

גם בשיר השירים ובתהילים נזכר מור כשמן שסכו בו. מלבד הריח שיש בו, יש בו כמה וכמה סגולות רפואיות [לאחרונה יצא מחקר שמועיל נגד diabetes cancer] בקטורת שהיו מקטירין בכל יום בבית המקדש, היה 40 אחוזים מור (כך קיבלו חז"ל ונשנית בברייתא דפיטום הקטורת)

ונתנו איש כופר נפשו

מושג זו של "כופר נפש" קשה להבין לבן-זמנינו. ובייחוד, למה יתחייבו מיתה (נגף) כשמונין את עם-ישראל, עד שצריכין "כפרה". כדי להבין את זה צריך להקדים כמה דברים. ראשית-כל מה בדיוק הטייטש של "כפרה"? אים באנו לחקור צד- השווה בכל מקום שמוזכר "כפרה", יוצא שהתירגום היא:

חידת השבוע: איזה שתי תיבות בזו הפרשה, דומים לגמרי בכתיבתם, אבל שונים בקריאתם, ואים לא דקדק לא יצא?

איזה פסוק (שיש בה מצוה) נכפל בפרשה אחרת בלי שום שינוי?

פתרון החידה: מעיל לא היה בו כלאיים ונעשה משלשה מינים. פרשת תצווה ופרשת צו שניהם עוסקין במילואים

הזוכה בחידה: הבחור יוסף זילבער-שיבת מאור התורה